

Maria Miralda: «Que el públic vingui disposat a riure durant dues hores»

El Grup de teatre d'Amics de les Arts estrena la comèdia "Deixeu-me un tenor", que es podrà veure durant sis setmanes

Maria Miralda, la directora, amb l'escenografia d'Ernest Castañé de fons. | Eloi Falguera

El Grup de teatre d'Amics de les Arts estrena aquest divendres, 24 de novembre, la divertida comèdia d'embolics *Deixeu-me un tenor*, del nord-americà Ken Ludwig.

Representada per primera vegada a Broadway, el 1989, actualment se'n fan funcions arreu dels Estats Units i a força països d'Europa. A casa nostra, però, és molt desconeguda. Tant, que es pot dir que el grup d'Amics de les Arts en fa gairebé l'estrena.

Protagonitzada per Ernest Castañé i Marc Novellon, la comèdia, de 8 personatges, es podrà veure durant 6 setmanes (fins al 30 de desembre) a la Sala d'actes d'Amics de les Arts (C/ del Teatre, 2).

Per parlar d'aquest èxit mundial, encara desconegut a Catalunya, hem entrevistat a la Maria Miralda, directora del muntatge.

- Com definiries *Deixeu-me un tenor*?

- Deixeu-me un tenor és una comèdia de les d'estil anglès o nord-americà. Una comèdia de portes, d'entrades i sortides, d'embolics, de confusions. Tot i això, no és un vodevil sinó una comèdia de situacions, amb uns personatges molt naturals, que no he volgut exagerar massa.

- De què tracta?

- Ens situa al Teatre de l'Òpera de Cleveland, Estats Units, el dia d'una gran estrena: l'òpera Otello, de Verdi. Un estrena amb la seva orquestra, etc. Aquesta òpera l'ha de protagonitzar un reconegut tenor italià que no acaba d'arribar. Quan finalment arriba, resulta que no es troba gaire bé. Diu que no pot cantar, que no pot assajar... i van passant tota una sèrie de coses. L'obra és tota la peripècia d'aquest dia d'estrena. Des del migdia, quan esperen al tenor, fins al vespre, després de la funció. Es tot el què va passant aquestes hores a la suite del tenor. Per aquesta habitació va entrant i sortint gent i van havent-hi embolics i confusions, amb tota una sèrie de personatges: el president de l'Òpera de Cleveland, la seva filla, el secretari, el tenor i la seva muller, la soprano que ha de fer parella amb ell...

- Comentes al programa de mà que, malgrat no ens trobem en uns bons moments per pensar en riure, us heu decidit per una comèdia.

- Sí. Temps enrere buscava altres coses, però ara, des de fa cosa de 3 o 4 anys busco comèdies, busco fer riure la gent. Així, quan em va caure a les mans aquesta obra de seguida vaig proposar-la al grup. I, entre uns quants, vam decidir que era un bon moment per fer-la. Però a l'hora d'escriure el programa de mà, en aquests temps que vivim, amb gent a la presó, gairebé no em venia de gust dir ?passem-nos-ho bé?. Llavors reflexiones i et dius: ?No, no, nosaltres hem de seguir fent el què volem fer. Hem de seguir endavant?. La nostra intenció era fer riure, doncs a fer riure.

- Tot i que aquesta obra es representa arreu del món, a Catalunya és gairebé una estrena. A què ho atribuiu?

- No ho sé, la veritat. Potser perquè el text no està publicat, ni en català ni en castellà. De fet no estava ni traduït. La nostra versió és la traducció que van fer Jordi Muixí i Jordi Girabal per a una representació a Manresa. Al no estar publicada, doncs, òbviament la gent no la troba. O algú va a Estats Units, la veu, porta un exemplar i la tradueix, com van fer ells, o resta desconeguda. Buscant informació de l'obra, vaig trobar un mapa on es veuen tots els llocs on s'està representant actualment. Hi veus un munt de puntets per Estats Units, on es fa molt, i també en trobes per Europa, on a hores d'ara es fa a 6 o 7 llocs diferents. En canvi, a Catalunya i a Espanya, jo diria que no s'ha fet mai. No he trobat res a internet que digui que s'ha estrenat. Només a Manresa, on la versió que en van fer no era completa. Per tant, a Terrassa veurem la versió definitiva i en català d'aquesta obra tan bona.

- Parla'm una mica dels personatges. Qui són els protagonistes?

- Podríem dir que hi ha un protagonista, en Max, el secretari del director de l'Òpera. Aquest paper el fa l'Ernest Castañé. A més de ser el secretari del director, també és el promès de la seva filla. Ell és el que està pel mig de tots els embolics. El tenor Tito, interpretat per Marc Novellon, seria l'altre protagonista. És el típic italià, divo, malcarat, que a més està indisposat. És un gran tenor, dels que van fent gira: avui a Berlín, demà a Nova York... La típica estrella que arriba als hotels i no vol assajar, no vol fer proves, no vol fer res. Es porta el seu propi vestuari... Està acostumat a cantar i marxar. Va acompanyat de la seva dona, també italiana, que sempre va darrere seu. Aquests serien els protagonistes, però en total són 8 personatges a escena.

- Deixeu-me un tenor es representarà des d'aquest divendres, 24 de novembre, fins al 30 de desembre.

- Sí. Són 6 setmanes, però cal tenir en compte que hi haurà 2 diumenges que no la farem: el 24 i el

31 de desembre. En total, doncs, seran 16 representacions.

- La intenció és dur l'obra de gira?

- Sí. L'hem plantejada per sortir de bolos. Tot i que és una obra exigent, amb un ritme trepidant.

- Ha estat un gran repte per a tu?

- És la primera comèdia d'aquesta mena que dirigeixo, amb tanta gent, i he de reconèixer que és molt difícil. Ho és perquè t'adones que si les situacions no estan mil·limetrades, no fan riure. Llavors, el meu esforç amb els actors, a banda de buscar els personatges, ha estat precisament ajustar les respostes, les situacions... mil·limetrar-ho tot. Sinó no funciona, no fa riure. I filar prim no és fàcil.

- Per què els terrassencs haurien de venir a veure *Deixeu-me un tenor*?

- Perquè riuran durant 2 hores seguides. Que no esperin trobar cap missatge de fons, cap missatge profund. Que vinguin predisposats a riure, a desconnectar una estona i a passar-ho bé. Tot i que hi ha gags de text, es pot dir que és una comèdia de situacions.

Deixeu-me un tenor, de Ken Ludwig, es podrà veure des del 24 de novembre fins al 30 de desembre, a la Sala d'actes d'Amics de les Arts (C/ del Teatre, 2). Els divendres i dissabtes a les 21.30h. i els diumenges a les 18h.

Actrius i actors: Montse Martínez, Ernest Catañé, Toni Garrich, Mercè Coll, Marc Novellon, Vicenç Lorenz, Marta Espachs, Anna Clariana i Tomàs Nadeu.

Traducció: Jordi Muixí i Jordi Girabal; Escenografia: Ernest Castañé; Vestuari: Carme Cuadrat; Maquillatge: Teresa Rovira; Ajudant de direcció: M. Mercè Monterde; Direcció: Maria Miralda.

Eloi Falguera
Director i autor